О. І. Смулка, аспірант *(ЛНАУ, м. Дубляни)*

ОБЛІК ВІДРАХУВАНЬ У ФОНД ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Згідно з статтею третьою закону «Про інноваційну діяльність» метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції [2].

Державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється за допомогою певних принципів, методів та заходів, які покликані створювати, регулювати, стимулювати, планувати, контролювати інноваційну діяльністю. Насамперед це державна інноваційна політика, покликана за збільшення частки науки та техніки у національний розвиток економіки, у тому числі й сільське господарство. Для цього необхідно здійснити забезпечення нормативно-правової бази щодо інноваційного розвитку, підготовку та перепідготовку науково-технічних кадрів та єдиної бази інноваційної інформації, розробка заходів стимулювання сільськогосподарських підприємств, що ведуть інноваційну діяльність за допомогою фіскальних, фінансових та кредитних заходів, а також розробка та розвиток інноваційної інфраструктури.

Не менш важливим елементом являється створення державного фінансового фонду розвитку та підтримки інновацій. Дефіцит державного бюджету не дозволяє фінансувати інноваційний розвиток у потрібному обсягу, що робить державу у цьому питання інноваційно неактивною, а для фінансування інноваційних проектів суб'єктам господарювання приходиться шукати комерційні джерела фінансування. Відрахування до даного фонду повинне відбуватися у межах чинного фінансового законодавства. Заблоцький Б. Ф. пропонує здійснювати наповнення фонду за рахунок відрахувань з бізнес-планового прибутку науково-виробничих, виробничих підприємств, корпорацій та організацій, відповідно до установленого міністерством чи відомством нормативу – у відсотках до товарної продукції, до нормативно чистої продукції, або ж загального обсягу виконуваних робіт[1, с. 279]. Проте, розуміючи і так складне податкове навантаження, ми пропонуємо здійснювати податкову знижку на обсяг відрахувань до інноваційного фонду, тим самим зберігаючи

співвідношення доходів та податкових відрахувань, а також здійснення стимулювання до подібних платежів у товаровиробників.

У той же час можна запропонувати формування подібного резерву – фонду інноваційного розвитку у межах кожного сільськогосподарського підприємства, залучаючи тих до самофінансування інноваційної діяльності. Пропонується даний вид відрахувань не обтяжувати податковими платежами, тим самим стимулюючи сільськогосподарських товаровиробників до реалізації інноваційної діяльності. А задля цільового використання коштів зберігати їх на окремому банківському рахунку та відображати їх на окремому аналітичному рахунку бухгалтерського обліку до субрахунку 311 з метою контролю податковими органами правильного використання цих коштів. Бухгалтерські проведення здійснювати з аналітичного рахунку за наявності підтверджуючих документів про інноваційний характер витрат.

Збережені кошти у інноваційному фонді повинні бути використані тільки на фінансування наступних витрат:

- науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи з питань інновацій;
- підготовка та перепідготовка кадрів для подальшої ефективної роботи з інноваційними розробками;
- купівля інноваційного матеріалу – сортів рослин, порід тварин, штамів мікроорганізмів, технологів та моделей технік тощо;
- фінансування інших робіт та послуг, пов'язаних зі здійсненням інноваційної діяльності.

Відсутність підтверджуючих документів та обґрунтування використання коштів з окремого аналітичного рахунку інноваційного фонду є підставою для оподаткування цих відрахувань згідно чинного податкового законодавства, а регулярне зловживання даним правилом – до накладення штрафних санкцій через уникнення податкових відрахувань.

У випадку нестачі коштів на покриття усіх витрат інноваційного проекту можна використовувати вільні кошти державного бюджету для фінансування особливо важливих інноваційних програм.

Список використаних джерел

1. Заблоцький Б. Ф. Економіка й організація інноваційної діяльності: навч. посіб. Львів: Новий світ, 2007. 456 с.

2. Про інноваційну діяльність: Закон від 04.07.2002 № 40-IV // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15 (дата звернення: 08.04.2019).